

Konetekniikan opiskelija Eero Sten remontoi 123-vuotiasta hirsitaloa Mäntsälässä perusteellisesti ja pieteetillä, ilman ammattilaisapua. Remontista selviää, kun ottaa asioista selvää, tutkii ja kokeilee, sanoo ensi kertaa elämässään taloa remontoiva Eero. Puusepän töitä työkseen tekevä nuorukainen innostui puutöistä yläasteella, eikä mittava urakka kauhistuta, vaikka se onkin ollut työläämpi kuin hän ajatteli. "Odotin pääseväni helpomalla."

KOTISOHVALLA

26-vuotias Eero Sten korjaa yli satavuotiasta hirsitaloa rohkeasti itse. Kaikki on pitänyt opiskella, sillä aiempaa remonttikokemusta hänellä ei ollut.

Teksti ja kuvat Viivi Handolin

Palkitsevaa remontointia

Haastattelupäivänä **Eero Stenin** kotona tuoksuu uunissa kypsä marjapiirakka. Hän odottelee kylään **Sirpa**-mummaa ja tämän puolisoa **Mattia**. Uusi, väliaikainen keittiö on valmistunut kuukausi sitten, eivätkä vieraat ole vielä nähneet sitä.

Vanha keittiö ammottaa viereisessä huoneessa lattia auki purettuna vajaan metrin syvyyteen. Hirsiseinissä on vielä osittain jäljellä vanhaa ensopahvia. Aurinko paistaa sisään ikkunoista, joiden yläosassa on kahdeksan pientä ruutua.

Eero loikkii pitkin kantavia hirsii toiselle puolelle vanhaa keittiötä ja väistelee vesiputkia. Seinissä olevat hirret näyttävät muuten terveiltä, mutta toisessa ja kolmannessa hirsikerroksessa on lahoa, jota Eero potkiskelee croceillaan pölyksi.

Lattiasta Eero on poistanut kuutioittain eristeenä ollutta "savihiekkamuhjua" ja sen päältä lastulevyä, mineraalivillaa ja muovimattoa. Koska lahovaurio on juuri lattiaeristeen kohdalla ja myös sisäseinissä, Eero epäilee, että se on syntynyt liiallisella vedellä tehdystä lattian pesusta.

"Pitää kengittää muutama varvi", Eero sanoo ja nyökkäilee ulkoseiniä kohti.

Siis mitä pitää tehdä?

"Vaihdan muutaman alimman kerroksen hirret uusiin", Eero selittää. Toisella puolen taloa hirret on jo vaihdettu, hän näyttää.

KELTAINEN TALO MÄNTSÄLÄSSÄ kulkeutui Tampereen seudulta kotoisin olevalle Eerolle kaksi vuotta sitten, kun hän hankki sen tyttöystävänsä kanssa tämän isovanhemmilta. Talossa on 140 neliötä, ja se on ollut

aikanaan Sälinkään kartanon sivutila, Kaanaan kartanona tunnettu.

26-vuotiaaksi Eero Sten on kerännyt kahden remonttivuoden aikana paljon remonttietoa ja -taitoa. Eero on joutunut opettelemaan kaiken alusta alkaen, sillä hän remontoi elämässään ensimmäistä kertaa. Kaikki talossa on mennyt uusiksi. Ostohetkellä koko talo oli notkolla.

"On tekemistä ollut, ei tarte nysväätä", Eero tyytyy sanomaan.

Eerolle ja tyttöystävälle tuli ero viime keväänä, ja Eero on jatkanut remontoimista yksin. Aina kun tulee uusi työvaihe, Eero tutkii asiaa, opiskelee ja ottaa selvää, katsoo, miten ennen on ollut ja kokeilee.

"Yksin puurtaminen on tylsää, mutta silti lähes kaikki tulee tehtyä itsekseen. Joskus saan jeesiä ex-puolison papalta tai naapurilta", Eero sanoo.

Uusien taitojen opettelu on kannattanut. Ensimmäinen hirsien kengittäminen sujui niin hyvin, että kun tuttu perinnerakentaja **Sami Kotka** tuli katsomaan työn jälkeä, hän pyysi saman tien Eeroa tekemään kanssaan samaa hommaa ulkopuolisille. Nyt kaksikko käy kengittämässä muidenkin hirsitaloja.

KAIKKI ON TALOSSA VIELÄ KESKEN. Osapuilleen valmiilta näyttävät toisen puolen huoneet, joista yhdesä Eero nukkuu ja tekee tietokonehommia. Myös väliaikainen keittiö tulevan olohuoneen paikalla näyttää kutsuvalta. Lattialla on värikäs räsymatto ja takan vieressä vanhanaikainen pelilaite. Sen Eero teki itse muutama vuosi sitten asuessaan vielä Tampereella kerrostalossa.

Eero tiirailee tyytyväisenä keittiön paneelikattoa. Sen hän on kantannut, höylännyt ja pontannut talon purkulautoista ja jättänyt esille kauniit kantavat

Keltainen hirsitalo seisoo mäen päällä isojen puiden ympäröimänä. Ympäriällä on ollut kartanon vanhoja työläisäsuutuksia. Hirsirungon merkintöjen mukaan talo on rakennettu vuonna 1900 Kaanaan kartanon tilanhoitajan kodiksi. Sotien aikana talo luovutettiin Karjalan evakoille, ja talon historiassa on tuolta ajalta 40 vuoden aukko, josta Eero Sten haluaisi tietää lisää.

hirret. Sopivan rouhea, Eero sanoo. Ja sointuu taloon. Parasta on, jos talossa olevan materiaalin pystyy käyttämään uudelleen. Vanhalle voi keksiä myös uutta käyttöä, hän miettii.

Kaikkein palkitsevinta remontoimisessa Eerolle on omien käten jälkien näkeminen. Ja omien visioiden toteuttaminen. Kun tekee itselle, saa toteuttaa perusteellisia ratkaisuja säästämättä aikaa. Tai rahaa, jos niin haluaa, Eero sanoo.

”Muut eivät välttämättä näe järkeä siinä, mikä tuntuu itselle mielekkäältä.”

Rahaa remonttiin on mennyt tähän mennessä Eeron karkean arvion mukaan 80–90 000 euroa sisältäen maalämmön, uudet ikkunat ja uuden katon. Ulkopuolista ammattiapua hän ei ole juurikaan ostanut. Talon perinteisen konesaumakatteen tekemiseen Eero sai avustuksen ELY-keskukselta, ja tekijä löytyi kylältä.

”Jos olen jotain halunnut, olen sen hankkinut”, Eero määrittelee. ”Toisaalta olen käyttänyt hyväksi kaiken vanhan, mitä talossa vain on ollut.”

KIINNOSTUS PUUTÖIHIN HERÄSI jo yläasteella, jossa Eero tykkäsi roikkuu käsityöluokassa. Kun puutöitä tehnyt isovaari huomasi innostuksen, hän antoi pojalle koneita, joilla tämä saattoi työstää puuta.

Nyt pihan navettarakennuksessa on valtava, valoisa verstaas. Siellä on tarvikkeita ja tilaa niin, että verstaas aiheuttaa helposti kateudentunnetta kävijöissä, Eero paljastaa. Löytyy sorvi, jyrsin, vanhesaha, höylä ja sirkkeli, pinoissa monenmoisia listoja ja lautoja ja laatikoissa

kaikkea pientä ja tarpeellista, talosta pestettua ja muualta kulkeutunutta.

Remontin ohella Eero tekee rakastamia puusepänhommia, jotka ovat hänen ainoa tulonlähteensä tällä hetkellä.

”On fiksumpaa olla pois työelämästä ja tehdä itse remonttia, kuin tehdä töitä ja maksaa remontoimisesta jollekin muulle”, Eero miettii.

Puusepänverstaassa syntyy esimerkiksi väliovia omaan taloon sekä valtavasti kyykkämailoja, joita teekkarit tilaavat häneltä.

Teekkarit?

”On fiksumpaa olla pois työelämästä ja tehdä itse remonttia, kuin tehdä töitä ja maksaa remontoimisesta jollekin muulle.”

Talossa ei ollut jäljellä juuri mitään vanhaa, esimerkiksi listoja tai lankkuja.

Eero paljastuu itsekin teekkariksi, lopputyötä vaille olevaksi konetekniikan diplomi-insinööriksi Tampereen yliopistosta. Hän luki kandidiksi asti teknillistä fysiikkaa, mutta työelämänäkymät tuntuivat käytännönläheiselle miehelle ”liian ufoilta”, jotta sitä jaksaisi tehdä työkseen. Konetekniikka on käytännönläheisempää, mutta onko sekään tarpeeksi käytännönläheistä, Eero epäilee.

Hän ei vielä tiedä, mitä tekee isona. ”Tietokoneella istumiseen ja aivoilla tekemiseen on mennyt maku. Tällä hetkellä poukkoilen mieluummin paikasta toiseen ja teen erilaisia hommia.”

Insinöörinäkökulmasta on ollut hyötyä rakentamisessa, ymmärtää miten asiat toimivat, hän sanoo.

”Remontoinnissa ei voi silti tietää etukäteen, mitä tulee eteen, kun ei ole ennen tehnyt. Yllätyksiä tulee aina.”

Valtava urakka ei kauhistuta Eeroa, vaikka välillä hän miettiikin, mitä on tullut tehneeksi. Työtä on ollut enemmän kuin hän etukäteen ajatteli. Kuntokartoitusta ei teetetty, ja alun perin ajatuksena oli, että sukulaisten kesken talon olisi saanut edullisemmin. Remontin myötä kulut ovat kuitenkin nousseet.

ENSI TALVEKSI lattiaan on jo asennettu lattialämmityspotket. Viime vuonna pärjättiin pakkasissa pelkillä uuneilla. Kuu-lostaa aika äärimmäiseltä.

Vaikuttko remontti parisuhteen päätymiseen?

Eero miettii.

”Sanotaan niin, että vaikka remontti ei ollut syy eroon, ei sen osuutta voi vähentellä erossa. On raskasta asua jatkuvasti työmaalla. Raskas homma tuo molemmissa esiin huonoja puolia”, hän sanoo.

Pihalta kuuluu hiekan narskua renkaiden alla. Sirpa-mummu ja Matti ovat saapuneet kylään.

”Aina Eero on ollut niin kauhean kova tekemään hommia”, ihmettelee mummu ihastellessaan uusia aikaansaannoksia.

Matti muistaa, miten Eero auttoi jo 4-vuotiaana puiden taaplaamisessa.

”Eeron tehtävänä oli asetella rimoja lautojen väliin”, Matti sanoo. Hänen tehtäväkseen jäi kannustaa ja antaa pojan tehdä.

Kun Eero ehtii, hän aikoo palauttaa talon takaseinustalle verannan, joka siinä aikoinaan oli. Vanhoissa kuvissa verannan ympärillä rönsyää villiviini. Kuis-tin lattian alle voisi piilottaa kannen alle nykyajan hömpötyksen, paljon.

”Sieltä se ei särkisi silmää”, sanoo Eero. ■

Miten valita pientaloon paras laajakaista?

Nopeasta laajakaistayhteydestä kiinnostuneille pientaloasujille on olemassa useita eri vaihtoehtoja. Valittavissa olevia teknologioita ovat kuitu-, kaapeli- tai kiinteä 5G -verkko.

Valokuituverkko on nopea ja vakaa

Valokuituverkko on erinomainen valinta, jos sen voi rakentaa muun infrastruktuurin kanssa samanaikaisesti. Valitessa toteuttajaa kannattaa kiinnittää huomiota siihen, onko kuituyhteys kotiin jaettu vai kokonaan omassa käytössä. On myös hyvä miettiä, kuinka pysyvästi haluaa ratkaisuun sitoutua, ja onko verkko aidosti avoin kaikille palveluntarjoajille.

Kaapelilaajakaista ei vaadi remonttia

Kaapelilaajakaista on vaihtoehto, joka toimii talon olemassa oles-

sa sisäverkossa. Kaapelilaajakaista tarjoaa vähintään yhden gigan yhteyden, ja teknologiastandardit jopa kymmenen gigan yhteyksille ovat jo olemassa. Lisäksi sen kanssa saa kaapeli-tv-palvelun.

Kiinteästi asennettava 5G-ratkaisu pientaloille

Pientaloille on saatavilla myös kiinteästi asennettava 5G-ratkaisu, joka tarjoaa asiakkaalle ruuhkattoman kaistan takuunopeudella. DNA:n kiinteän 5G-ratkaisun, DNA Koti 5G:n, asentaminen ei edellytä kaivuutöitä. 5G onkin erinomainen ratkaisu silloin, kun tilaaja haluaa saada palvelun käyttöön nopeasti — toimitus-

DNA

onnistuu noin kahdessa viikossa. Nopeudet ovat jo nyt 5G-verkossa erinomaiset ja paranevat entistään tulevaisuudessa.

DNA on kiinteän laajakaistan markkinajohtaja

DNA on Suomen suurin kiinteän verkon laajakaistan tarjoaja. Sen valokuitupohjaiseen kiinteään verkkoon on kytketty jo noin 700 000 asuntoa, minkä lisäksi on saotajuhansia kotitalouksia ja kiinteistöjä, joille verkko ulottuu aivan tontin rajalle. Katso, mitä nettiratkaisuja sinulle on tarjolla osoitteessa: dna.fi/pientalot

”Jokainen näistä teknologioista tarjoaa huip-punopean kodin laajakaistan. Omakotitaloasujalle on monia eri vaihtoehtoja, joista valita juuri omaan tarpeisiin sopiva kiinteä verkkoyhteys — DNA:lta saa aina itselle parhaiten sopivan ratkaisun. DNA on Suomen suurin kiinteän verkon laajakaistan tarjoaja, joka investoi jatkuvasti verkkoteknologioihinsa. Olemme esimerkiksi tänäkin vuonna kytkenneet jo tuhansia asuntoja ja taloja DNA valokuituverkkoon”, kertoo DNA:n liityntäverkoista ja laitetiloista vastaava johtaja **Mikko Kannisto**.

Ei pöllömpi diili – nappaa DNA Koti 5G

Hanki oma ruuhkaton ja toimintavarma kaista.

DNA Koti 5G tuo kotiisi oman 5G-kaistan ilman kaivuutöitä. Meiltä saat luotettavan ja takuunopean yhteyden avaimet käteen -asennuksella ja nopealla toimituksella.

DNA Apuri auttaa sinua löytämään tarpeisiisi sopivan netin.

Lue lisää: dna.fi/oma5G

Omakotiliiton jäsenetuna nyt 105€ alennus asennuskustannuksesta!

*Jäsenetu on saatavissa vain DNA Pientalopalvelun kautta tehtyihin tilauksiin. Jäsenedun voi lunastaa uuden DNA Koti 5G -tilauksen yhteydessä. Etu lasketaan asennuksen normaali hinnasta.

Kysy lisää ja tilaa:
DNA Pientalopalvelu | pientalopalvelu@dna.fi
0800 393 393 (arkisin klo 9–15, numero on maksuton)